

ЗАКОН

О ДАВАЊУ ГАРАНЦИЈЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ У КОРИСТ НЕМАЧКЕ РАЗВОЈНЕ БАНКЕ KfW, ФРАНКФУРТ НА МАЈНИ, ПО ЗАДУЖЕЊУ ЈАВНОГ ПРЕДУЗЕЋА „ЕЛЕКТРОПРИВРЕДА СРБИЈЕ”, БЕОГРАД (ПРОЈЕКАТ „УНАПРЕЂЕЊЕ ТЕХНОЛОГИЈЕ ЕКСПЛОАТАЦИЈЕ У РБ КОЛУБАРА У ЦИЉУ ПОВЕЋАЊА ЕФИКАСНОСТИ ТЕРМОЕЛЕКТРАНА И СМАЊЕЊА УТИЦАЈА НА ЖИВОТНУ СРЕДИНУ“)

Члан 1.

Република Србија преузима обавезу да као гарант измири обавезе Јавног предузећа „Електропривреда Србије”, Београд по задужењу код Немачке развојне банке KfW, Франкфурт на Мајни, у износу до 74.000.000 евра (словима: седамдесет четири милиона евра), који обухвата средства зајма у износу до 65.000.000 евра (словима: шездесет пет милиона евра) и средства финансијског доприноса (бесповратна средства) у износу до 9.000.000 евра (словима: девет милиона евра).

Члан 2.

Гаранцију из члана 1. овог закона, Република Србија (у даљем тексту: „Гарант”) даје у корист Немачке развојне банке KfW, Франкфурт на Мајни, на име обавеза из Споразума о зајму и пројекту, БМЗ-Бр. 2010 65 648, на 25.000.000 евра (словима: двадесет пет милиона евра), Споразума о зајму и финансирању пројекта, БМЗ-Бр. 2006 65 935, на 47.500.000 евра (словима: четрдесет седам милиона пет стотина хиљада евра) и Споразума о финансирању, БМЗ-бр. 2006 70 331, на 1.500.000 евра (словима: милион и пет стотина хиљада евра) (у даљем тексту под заједничким називом: „Споразуми”), а у вези са пројектом „Унапређење технологије експлоатације у РБ Колубара у циљу повећања ефикасности термоелектрана и смањења утицаја на животну средину”, закључених између Јавног предузећа „Електропривреда Србије”, Београд (у даљем тексту: „Зајмопримац”) и Немачке развојне банке KfW, Франкфурт на Мајни (у даљем тексту: „KfW”), дана 12. октобра 2012. године у Београду.

Гарант прихвата све одредбе Споразума и сагласан је да гарантује за све обавезе које проистичу или су у вези са обавезама Зајмопримца по Споразумима.

Гаранција у корист KfW, по задужењу Зајмопримца за пројекат „Унапређење технологије експлоатације у РБ Колубара у циљу повећања ефикасности термоелектрана и смањења утицаја на животну средину” потписана је од стране овлашћеног представника Гаранта, 30. октобра 2012. године и њоме је предвиђено да Гарант јемчи за обавезе Зајмопримца по основу Споразума закључених између Зајмопримца и KfW.

Члан 3.

Средства за отплату зајма обезбедиће Зајмопримац из сопствених прихода.

Отплату зајма врши Зајмопримац на начин утврђен Споразумима.

Зајмопримац је дужан да средства за отплату зајма обезбеђује према плану отплате за сваку повучену траншу, у износу који укључује главницу,

обрачунату камату, провизију на неповучена средства и пратеће трошкове задуживања.

Члан 4.

Ако по основу издате гаранције Гарант изврши обавезу уместо Зајмопримца, има право на повраћај главнице, камате, провизије на неповучена средства, пратећих трошкова задуживања и пратећих трошкова који настану због неизвршења, односно неблаговременог извршења обавезе, до висине износа измирене обавезе, као и право да од Зајмопримца наплати обрачунату законску затезну камату.

Право на повраћај средстава из става 1. овог члана, Гарант ће остварити тако што ће иницирати наплату са рачуна Зајмопримца на основу овлашћења добијеног од Зајмопримца или других инструмената обезбеђења, у складу са прописима којима се уређује платни промет.

Члан 5.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије“.